

[Pøter Larsen.]

løses. Så vidt jeg erindrer, oplyste den højtæredede minister ved lovforslagets første behandling, at administrationen af de sociale love her i Danmark er dobbelt så dyr som i de andre nordiske lande, og derfor synes jeg, nu da vi står over for første gang siden socialreformens gennemførelse i 1933 at skulle foretage en dybtgående revision af hele sygeforsikringslovgivningen, at det havde været rimeligt, om vi i udvalget kunne have fået større klarhed på disse områder.

Det samme gælder i og for sig problemet omkring sygekassegrænsen. Heller ikke dette spørgsmål er efter vor opfattelse blevet tilstrækkeligt analyseret. Her må vi ikke glemme, at udadtil er der en række økonomiske virkninger, der afspejler sig netop i problemet omkring sygekassegrænsen, så her ville en nærmere og mere dybtgående analyse af problemerne have været tiltrængt.

Herudover er der en række enkeltheder, som jeg ikke skal komme ind på ved denne lejlighed. Vi må affinde os med, at regeringen nu vil have denne sag gjort færdig, og i konsekvens heraf har vi stillet vore ændringsforslag, der på mangfoldige områder står som udtryk for vore principielle synspunkter vedrørende sygeforsikringslovgivningen og vor opfattelse af de økonomiske problemer i samme relation.

Vi har ved fremsættelsen af disse ændringsforslag stærkt pointeret, at ændringsforslagene ikke var ultimative, men desuagtet må vi fastslå, at der ikke i udvalget har været foretaget nogen reel saglig forhandling om vore ændringsforslag. Regeringspartierne har afvist dem, og det må vi så tage til efterretning, ihukommende de mange og ofte faldende bemærkninger fra visse regeringsmedlemmer om det samarbejdende folkestyre og den praksis, regeringen har tilvejebragt i lovgivningsarbejdet.

Vi har stillet i alt 40 ændringsforslag, og jeg vil gerne, inden jeg går ind på omtalen af dem, takke den højtærede socialminister og de embedsmænd, som så velvilligt har stillet deres arbejdskraft til rådighed for, at vi rent teknisk har kunnet få udarbejdet ændringsforslagene, således at de på en naturlig måde kunne glide ind i lovforslaget. Disse 40 ændringsforslag, som jeg ikke skal

omtale alle sammen i enkeltheder, men kun tage i hovedgrupper, tilsigter først og fremmest at bevare de gode forsikringsformer, herunder navnlig bevare fortsættelseskasserne som frie selvstændige kasser og som et led i den offentlige sygeforsikring i et naturligt samarbejde med de almindelige sygekasser.

Men vi foreslår alligevel visse ændringer vedrørende disse kassers virksomhed, idet vi har fundet det rimeligt at fjerne en del af de bestemmelser, der gælder i dag, nemlig alders- og helbreds-betingelserne og begrænsningen i fortsættelseskassernes ydelser. Dertil kan jeg yderligere føje, at det for os var meget positivt i udvalget at konstatere, at fortsættelsesygekasserne har tilbudt at tage nye områder op med hensyn til ydelse over for medlemmer i den udstrækning, som medlemmerne selv ønsker det. Her er vi i virkeligheden ved noget, der for os er meget centralt, fordi det for disse grupper af mennesker gælder, at de selv betaler og selv bestemmer ydelsernes omfang. Vi har også ment, at fortsættelsesygekasserne skulle bevare retten til at overføre medlemmer samt at få overført medlemmer, som er under sygekassegrænsen, til og fra sygekassernes A-afdelinger, men vi har modereret ændringsforslaget, således at fortsættelsesygekasserne ikke uden videre får pligt til at overføre medlemmerne, selv om disse et enkelt år kommer ned under sygekassegrænsen. Vi har her skelet til de forhold, som gør sig gældende imellem A- og B-afdelingerne, idet man godt kan blive stående i B-afdelingerne, selv om man har en indtægt, der går under den såkaldte grænse.

Vi har samtidig foreslået, at fortsættelsesygekassens medlemmer også skulle kunne få del i den sygelønsordning, som nu bliver ophøjet til lov. Vi forstår ikke, at regeringspartierne her vil skabe en forskelsbehandling for de medborgere, som ønsker at tage del i, og som er omfattet af sygelønsordningen, idet det klart siges, at hvis man er medlem af en fortsættelsesygekasse, kan man ikke få del i sygelønsordningen. Vi ser, at sygeforsikringskommissionen på dette område har anbefalet, at denne forsikringsform også omfattede medlemmer af fortsættelsesygekasserne. Vi forstår imidlertid, når vi nøjere overvejer den baggrund, regeringen har for sin stillingtagen i disse